

fælde ikke vil udgøre spekulation. Det er derfor nødvendigt at fastsætte visse undtagelser i bekendtgørelsen fra de dispositioner, der ellers efter bekendtgørelsen ville være omfattet af forbudet mod spekulation. Disse undtagelser er af forskellig karakter, alt efter hvilke dispositioner, der er tale om. Der kan således f.eks. være behov for undtagelse fra et forbud mod salg af værdipapirer inden en vis periode efter anskaffelsen. Undtagelsen kan bl.a. være relevant i trangssituationer eller situationer, hvor der inden for den fastsatte periode indtræder en negativ kursudvikling, der medfører et betydeligt økonomisk tab.

Finanstilsynet skal generelt vejlede om fortolkningen af tilsynets bekendtgørelse om spekulationsforretninger og undtagelser hertil. Tilsynet skal derimod ikke udøve tilsynsmæssig kontrol med privatøkonomiske dispositioner ved at påse overholdelsen af lovens forbud mod spekulationsforretninger. Se § 76, stk. 1.

Bestyrelsen skal efter stk. 3 og 4 fastsætte retningslinier for personer omfattet af stk. 1 om indberetning af formuedispositioner omfattet af undtagelser i Finanstilsynets bekendtgørelse om spekulationsforretninger. Indberetningsreglerne skal være udformet på en måde, der sikrer, at der kan føres en betryggende kontrol med overholdelsen af Finanstilsynets bekendtgørelse om spekulationsforretninger. De interne retningslinier skal kontrolleres af den valgte revision.

Efter bekendtgørelse nr. 90 af 22. februar 1996 om revisorerklæringer på årsregnskaber skal revisor afgive supplerende oplysninger om forhold, som revisor er blevet bekendt med under sit arbejde, og som giver en begrundet formodning om, at medlemmer af ledelsen kan ifalde erstatnings- eller strafansvar. Dette vil også omfatte engagementer, som giver en begrundet formodning om, at forbudet mod spekulationsforretninger er overtrådt. Med den udtømmende opregning af ulovlige spekulationsforretninger og indberetningspligt for ledende medarbejdere har den valgte revision en nemmere adgang til at opfylde sin forpligtelse efter bekendtgørelsen om revisorerklæring. Efter bestemmelsen skal revisor foretage en gennemgang af de modtagne indberetninger og sammenholde disse med Finanstilsynets bekendtgørelse.

I stk. 5 fastsættes, at lån i euro til finansiering af fast ejendom, der ikke anvendes til erhvervsmæssige formål, mod pant i ejendommen, ikke omfattes af spekulationsbegrebet i stk. 1. Baggrunden herfor er bl.a. at Danmark pr. 1. januar 1999 har indgået et EMS-liggende valutaarrangement med euroen (ERM2). Dette giver euroen en særlig status i forhold til andre valu-

taer, der kan svinge betydeligt mere over for danske kroner end euroen vil kunne.

Med forslaget gives der mulighed for, at der kan optages lån i euro til køb af en ejendom, til ombygning og til sædvanlige omprioriteringer. Det vil ligeledes være uden for spekulationsbegrebet, hvis lån i euro omlægges til kroner.

Pantet skal være i samme ejendom, som finansieres med lånet.

Finanstilsynet kan uanset stk. 5 regulere andre områder af spekulationsbegrebet vedrørende valuta eller fast ejendom i reglerne, der udstedes efter stk. 2.

Til nr. 6

Der er med den foreslåede bestemmelse alene tale om overflyttelse af bestemmelserne i den gældende § 23, stk. 4-6 til § 24.

Til nr. 7 og 8

Der er alene tale om ændringer i henvisningerne.

Til nr. 10

Siden lov om værdipapirhandel trådte i kraft den 1. januar 2001 har pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der udfører tjenesteydelser med værdipapirer, herunder andele i investeringsforeninger og specialforeninger, skullet overholde bestemmelserne i værdipapirhandelslovens §§ 3 og 5. Værdipapirhandelslovens § 3, der fastsætter, at enhver værdipapirhandel skal udføres på en redelig måde og i overensstemmelse med god værdipapirhandelsskik, gælder allerede for foreningers udbud og formidling af andele.

Foreningers udbud og eventuelle formidling af andele er derimod ikke reguleret i overensstemmelse med værdipapirhandelsloven § 5. Denne bestemmelse, hvorefter en værdipapirhandler blandt andet skal sætte sig ind i kundernes forhold og investeringserfaring samt meddele relevante oplysninger i deres kontrakter, gælder ikke, når det er foreningerne selv, der formidler andele.

Med forslaget får foreningerne samme pligt som pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber til at sætte sig ind i kundernes forhold og meddele kunderne relevante oplysninger. Det er ikke fundet nødvendigt at pålægge foreningerne alle de pligter, som en værdipapirhandler har i medfør af §§ 5 og 6 i lov om værdipapirhandel m.v., fordi investeringsforeninger og specialforeningerne er regulerede, foreningerne skal investere efter et princip om risikospredning, og investor kan som hovedregel altid afhænde sine andele igen. Da investeringsforeningerne kun kan udbyde og formidle egne andele, er der ikke fundet behov for at fastsætte regler til imødegåelse af interessekonflikter.